

[Bjørn Poulsen]

get til dansk landbrug, er der nogle af os, hvis hukommelse strækker sig længere end én uge tilbage, der kan huske ændringsforslaget til finansloven på 18 mia. kr. til landbruget. Jeg kan forstå, at det ikke skulle være skatteyderne, der skulle betale det. Nej, det er klart, de penge skulle bare sådan tages ud af det store intet. Jeg kan godt se logikken, og jeg glæder mig til samarbejdet i fremtiden!

Der har været talt af hr. Preben Møller Hansen, hr. Dohrmann og andre om de østeuropæiske landbrug, som skulle ligne den konstruktion, vi har lavet. Jeg må indrømme, at jeg har været et par steder i det østeuropæiske, og jeg kan overhovedet ikke se noget, der kan sammenlignes. Jeg kan se, at det kan sammenlignes med det, der har været det væsentligste grundlag for dansk landbrug, nemlig andelsbruget, andelstanken. Jeg kan ikke foretage nogen sammenligning med andet, men det er klart, at når man ikke har argumenter, er det altid nemt at bruge den slags slagord. Det er ikke noget helt ukendt fænomen, og det har vi så også været ude for i dag.

Men det skal nu ikke på nogen måde ændre det, som jeg mener er vigtigst, nemlig diskussionen om landbruget i fremtiden. Jeg vil sige til hr. Larsen-Ledet, at vi i SF i hvert fald er klar over én ting: at skal man lave en finansieringsreform, kan det være nødvendigt at lave nogle overgangsordninger. Det er vi fuldt ud klar over, og det har vi set før. Det, vi bare har manglet tidligere, var finansieringsreformen. Det er derfor, vi denne gang siger, at der skal foreligge nagelfaste beslutninger om en finansieringsreform, før vi pumper 400-500 mio. kr. ud i landbruget én gang til. Det må hr. Larsen-Ledet kunne forstå. Vi ved alle sammen, hvad der sker med de former for tilskud. Vi ved, at de meget nemt ender med værdiforhøjelser på nogle landbrug, med yderligere gældsætning og med yderligere problemer i dansk landbrug.

Derfor mener vi, at det er meget vigtigt, at vi får en finansieringsreform på plads, inden vi begynder at åbne for statens midler, og jeg tror også, hr. Larsen-Ledet er enig med mig i, at det er nødvendigt. Vi kender alt for meget til flygtigheden i flertal her i Folketinget, når det drejer sig om virkelig at tage fat om nældens rod. Vi er klar over, at det kan blive nødvendigt at lave noget kortsigtet, men vi er nødt til at stille krav om, at der også er langsigtede ting med i det, ellers går det ikke.

Jeg vil godt have lov til at vende mig til noget af det, hr. Bjørn Westh sagde i dag. Til de spørgsmål, han stillede, vil jeg sige, at det er klart, at når vi har bundet disse indeksslån fast på værdistigninger på landbrug, gælder det i begge retninger, og det synes jeg også er rimeligt. Jeg er nok nødt til at spørge hr. Bjørn Westh om noget, for jeg synes, at vi ikke har fået en rimelig klar melding i dag om, hvad det egentlig er, Socialdemokratiet vil. Jeg tror, de fleste af os husker, at gruppeformanden for Socialdemokratiet for et stykke tid siden meget bastant talte om, at hvis skibsværfter og landbrug ikke kunne klare det, måtte de gå ned. Når vi ikke i dag har fået egentlige bud – bortset fra spørgsmålet om gruppelandbrug – fra Socialdemokratiet, står spørgsmålet tilbage: Hvad vil Socialdemokratiet egentlig talt? Det synes jeg nok ville være ønskeligt at få at vide, selv om vi måske ikke har ret til det.

Vi er enige i de positive ting i det forslag, som hr. Bjørn Westh har fremsat, men som fru Inger Harms sagde tidligere, har vi lidt svært ved at forstå, at det bare skal være forsøgsordninger. Vi mener, at vi allerede i dag kan gøre det, der skal gøres for, at det kan få lov til at køre.

Hr. Bjørn Westh stillede spørgsmålet om miljøhensyn i forhold til dispositionsretten. Nu er de fleste miljøregler jo lovbundne, og det vil de nok også være i fremtiden. Derfor har vi svært ved at se noget som helst problem i, at landmanden naturligvis skal have dispositionsretten over landbruget. Derfor har jeg nok også haft lidt svært ved at forstå grunden til, at spørgsmålet blev stillet, men lad det nu være.

Spørgsmålet om refinansiering ved indeksslån blev nævnt. Det er jo en tanke, som hr. Bjørn Westh og undertegnede har været med til at arbejde sammen om i et udvalg under Husmandsforeningerne for nogle år siden, hvor vi fremkom med et forslag, som blev forelagt Folketinget, men som blev ændret til næsten ukendelighed og vel i dag ikke virker særlig hensigtsmæssigt. Jeg vil i den forbindelse give hr. Larsen-Ledet ret i, at den måde, som kreditforeningerne konkurrerer på for øjeblikket angående enhedsprioritering, er urimelig. Jeg mener, at der kommer nogle vurderinger ud fra en kreditgivning, der ligger alt for højt, og som stiller den enkelte landmand i en situation, hvor han ikke ved, om han skal tage hensyn til den kortsigtede likviditetslettelse eller den